

Dosarul nr. 3ra-530/22
2-21014052-01-3ra-11052022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. I. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru și E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

6 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Popovschi împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 2 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 27 ianuarie 2021, Svetlana Popovschi a înaintat acțiune în instanța de contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii a invocat că, în perioada 2 septembrie 1983 – 8 decembrie 2009, a activat în organele procuraturii ale Republicii Moldova, având o vechime în muncă de 26 ani.

Iar începând cu luna mai 2009, când deținea funcția de procuror în Procuratura raionului Drochia, i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în mărime de 80 % din salariul mediu lunar, calculat la acel moment, conform funcției deținute, pensie pe care a primit-o regulat cu respectarea obligatorie a principiului recalculării pensiei, la fiecare majorare ordinară a salariului lunar al procurorului în exercițiu, situație care a durat până la sfârșitul anului 2011.

A comunicat că, concomitent cu majorarea salariului procurorului în exercițiu în baza Legii nr. 355- XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, din 1 ianuarie 2008, cuantumul pensiei i-a fost recalculat potrivit dreptului dobândit. Or, potrivit prevederilor art. 73 alin. (8) a Legii nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, Svetlana Popovschi, fiind procuror pensionat, a beneficiat de dreptul de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă

concomitent cu majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, astfel, încă o dată fiindu-i reconfirmat prin Lege dreptul la recalcularea pensiei în mărime de 80% din salariul procurorului în exercițiu conform funcției deținute la momentul stabilirii pensiei, dobândite legal în mai 2009.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătorei Drochia, menținută prin decizia din 11 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți, i s-a efectuat recalculul pensiei în baza Legii nr. 355 din 21 decembrie 2003 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, prin care salariul procurorului s-a majorat cu 35%, începând cu 5 aprilie 2013 (MO nr.69-74 an.2013, art. 225) și a Legii nr. 152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 1 august 2016.

Or, începând cu 1 decembrie 2018, salariile procurorilor în funcție au fost majorate din nou prin Legea nr. 271 din 23 noiembrie 2018 pentru modificarea unor acte legislative, însă Casa Națională de Asigurări Sociale, din motive neîntemeiate și nelegitime, nu a efectuat recalcularea ordinară a pensiei, astfel lipsind-o pe reclamantă de acest drept dobândit legal în mai 2009.

La 3 noiembrie 2020, reclamanta a expediat cerere în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat recalcularea pensiei potrivit Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018, începând cu 1 decembrie 2018 și să fie informată cu privire la motivul și temeiul nerecalculării pensiei.

Prin răspunsul nr. P-2507/20 din 18 noiembrie 2020 al casei Naționale de Asigurări Sociale, a fost informată că, nu va fi efectuat recalculul de la 1 decembrie 2018, deoarece normele art. 60 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură au fost abrogate prin Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018.

La 16 decembrie 2020, a depus, în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale, cerere prealabilă în ordinea art. 162 și art. 208 Cod administrativ cu privire la recalcularea și achitarea pensiei pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului în procuratură teritorială în funcție, începând cu data de 1 decembrie 2018, cu recalcularea ulterioară a pensiei în dependență de majorarea treptată a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

Prin răspunsul nr. P-2834/20 din 5 ianuarie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale i-a refuzat nefondat în recalculul pensiei pentru vechime în muncă de procuror în procuratură în raport cu mărirea salariului în funcție de la 1 decembrie 2018.

În opinia reclamantei, Casa Națională de Asigurări Sociale a interpretat eronat prevederile legale, care reglementează dreptul său la recalculare, cu anularea refuzului și obligarea de a recalcula și achita pensia conform cerințelor invocate. Or, Casa Națională de Asigurări Sociale a determinat incorect raportul juridic în cauză, și nu a luat în considerație faptul că, nu este aplicabilă la caz Legea nr. 56 din 9 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate alin. (3)-(10) ale art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, poziție care contravine normelor CEDO, practicii unanim recunoscute de CEDO, Constituției, Hotărârilor Curții Constituționale, legislației civile naționale și principiului securității juridice, instituit în jurisprudența instanțelor internaționale și naționale de justiție.

A invocat că, conform Legii nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură, Legii nr. 118-XV din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură, (ajustată

la Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului), Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în calitate sa de procuror în procuratură în demisie deține dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele prevăzute pentru judecător.

A explicat că procurorii pensionați până la adoptarea Legii nr. 118-XV din 14 martie 2003, primeau pensiile conform prevederilor Legii nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului. Or, Svetlana Popovschi este pensionară din mai 2009.

Atât Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, cât și cele anterioare (din anii 1992 și 2003) prevăd reglementări ce asigură garanțiile sociale, una din ele fiind acordarea pensiei procurorului ca entitate de demnitate publică, la o anumită vârstă - 50 ani (la caz, din 21 mai 2009), cu respectarea obligatorie a principiului de recalculare a pensiei la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție.

Reclamanta a menționat că Curtea Constituțională, prin hotărârea nr. 4 din 27 ianuarie 2000 privind controlul constituționalității unor prevederi de lege care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii, funcționarilor publici, s-a pronunțat univoc asupra faptului că cuantumul pensiei stabilite printr-o lege anterioară nu poate fi micșorată, iar plata pensiei fixate, nu poate fi suspendată prin act normativ adoptat ulterior.

Mai mult decât atât, potrivit prevederilor art. 54 alin. (1) din Constituție, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

Iar în acest sens, Curtea Constituțională, prin hotărârea nr. 9 din 30 martie 2004 pentru controlul contextualității unor prevederi ale art. 1, pct. 22 și art. 2-5 din Legea nr. 358 din 31 iulie 2003 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a statuat că normele privind protecția de stat, asigurarea materială și socială, inclusiv asigurarea cu pensie, consfințite în legile anterioare, nu pot fi anulate sau modificate.

Prin urmare, Svetlana Popovschi a opinat că articolul 140 din Constituție și Legea cu privire la Curtea Constituțională statuează imperativ că Legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale și că hotărârile organului de jurisdicție constituțională sunt acte oficiale și executorii pentru toate autoritățile publice, persoane fizice și juridice. La caz, inclusiv și pentru Casa Națională de Asigurări Sociale.

Suplimentar, a menționat că, prin hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 a Curții Constituționale privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, s-au declarat neconstituționale art. 2 și pct. 7, 9 ale art. 3 din Legea nr. 56 din 9 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative (...) în partea referitoare la art. 46/1 a Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat. Iar, art. 2 din Legea nr. 56 din 9 iunie 2011 face referire la modificarea art. 26, art. 31, art. 32, art. 32/1, art. 32/2, art. 32/3, art. 33 ale Legii nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului. Or, modificările la normele enumerate au fost declarate neconstituționale integral, în condițiile precitate, și respectiv aceste legi nu se mai aplică nici pentru procurorii pensionați până la 9 iulie 2011 (reclamanta pensionată începând cu luna mai 2009).

Totodată, reclamanta a precizat că Curtea Constituțională a conchis că un drept patrimonial dobândit ar însemna dreptul la pensie ce se află în plată, care deja are o valoare economică și astfel, constituie un drept de proprietate al persoanei, susținând că drepturile diminuate prin normele Legii nr. 56 din 9 iulie 2011 ca drepturi potențiale sau aleatorii se referă la viitorii procurori cu drept de pensionare după 9 iunie 2011.

Cât privește situația procurorilor pensionați până la 1 iunie 2005, Curtea Constituțională, prin hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, paragraful 80, își menține concluziile sale expuse în hotărârea nr. 9 din 30 martie 2004 privind declararea parțial neconstituțională a Legii nr. 358 din 31 iulie 2003 care anula și pensiile aflate în plată ale unor categorii speciale de angajați.

Prin urmare, Svetlana Popovschi a susținut că dreptul său la pensie cu aplicarea principiului recalculării ei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este menținut de instanța de jurisdicție constituțională și nu-l exclude din utilitate juridică.

Așadar, conform hotărârii nr. 9 din 30 martie 2004 a Curții Constituționale, dreptul subiectiv constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Legea nouă nu este susceptibilă aplicării unor fapte din trecut, cazurile contrare intrând în contradicție cu art. 22 din Constituție. Iar potrivit regulii generale, legea nouă nu poate modifica regimul juridic a dreptului anterior, îl poate suprima sau îl poate înlocui cu un alt drept, însă legea nouă nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

În acest context, reclamanta a invocat și faptul că art. 7 alin. (1) din Codul civil, stipulează expres că Legea civilă nu are caracter retroactiv, motiv din care constată că, prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de a-i recalcula pensia, se încalcă un drept prevăzut de lege, drept dobândit la momentul stabilirii pensiei și care nu poate fi restrâns pe viitor. Or, toate modificările operate ulterior în actele legislative, care reglementează modul de calculare a pensiei procurorilor au efecte doar pentru persoanele (procurorii) care vor beneficia de pensii după punerea în aplicare a modificărilor respective, aceste modificări neavând efect retroactiv, potrivit regulilor generale de acțiune a legii civile în timp. Iar dreptul constituit în baza unor legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare.

Prin urmare, reclamanta a menționat că argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale, precum că drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art. 46/2 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, care însă nu prevede faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor, iar art. 60 din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 a fost abrogat, nu pot fi reținute, deoarece art. 46/2 din Legea menționată a fost introdus prin Legea Parlamentului nr. 56 din 9 iunie 2011, iar art. 60 se referă la salarizarea procurorilor și nu la modul de pensionare, pe când Svetlana Popovschi beneficiază de pensia de procuror începând cu luna mai 2009.

Reclamanta a solicitat anularea deciziei nr. P-2507/29 din 18 noiembrie 2020, și nr. P2834/20 din 5 ianuarie 2021 ale Casei Naționale de Asigurări Sociale și obligarea pârâtei să recalculeze și achite pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariu mediu lunar achitat procurorului în procuratura teritorială în funcție, începând cu data de 1 decembrie 2018, cu recalcularea ulterioară a pensiei în dependență de majorarea treptată a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

Prin hotărârea din 24 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată. S-a anulat decizia nr. P-2507/29 din 18 noiembrie 2020 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, precum și decizia nr. P-2834/20 din 5 ianuarie 2021 a Casei Naționale de Asigurări Sociale adoptată în procedura prealabilă și s-a repus Svetlana Popovschi în dreptul lezat de recalculare a pensiei pentru vechime în muncă în dependență de majorarea generală a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută și data ieșirii la pensie. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite pensia pentru vechime în muncă Svetlanei Popovschi, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului în exercițiu, cu recalcularea acesteia în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie, recalcularea urmând a fi efectuată începând cu 1 decembrie 2018 și pe toată perioada de pensionare.

La 4 iunie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel nemotivat, care ulterior, la 15 iulie 2021, a fost completat cu motivare, solicitând casarea hotărârii din 24 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 2 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale și s-a menținut hotărârea din 24 mai 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, în cazul în care prin hotărârea din 12 octombrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Central, menținută prin decizia din 11 ianuarie 2018 a Curții de Apel Bălți și încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 martie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a fost obligată să-i achite Svetlanei Popovschi pensia pentru vechime în muncă din salariul mediu lunar achitat procurorului în procuratura Drochia, precum și să-i recalculeze pensia pentru vechimea în muncă ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în funcție, începând cu 5 aprilie 2013, după creșterea salariului cu 35%, și începând cu 1 august 2016 după creșterea salariului potrivit art. 60 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, respectiv Casa Națională de Asigurări Sociale urmează să-i recalculeze și să-i achite Svetlanei Popovschi pensia pentru vechime în muncă reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului în exercițiu, cu recalcularea acesteia în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie, recalcularea urmând a fi efectuată începând cu 1 decembrie 2018 și pe toată perioada de pensionare. Or, refuzul apelantei este unul neîntemeiat, iar neefectuarea recalculării pensiei Svetlanei Popovschi va duce la lipsirea dreptului la recalcularea pensiei, prin stabilirea mărimii acesteia ținând cont de salariul procurorului în exercițiul funcției stabilit prin Legea nr. 270/218 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar.

Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca neîntemeiat și declarativ argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale, precum că temei pentru recalcularea pensiei Svetlanei Popovschi, nu este. Or, prin refuzul nr. P-2507/20 din 18 noiembrie 2020 și deciziei nr. P-2834/20 din 5 ianuarie 2021 ale Casei Naționale de Asigurări Sociale, Svetlanei Popovschi i-a fost încălcat un drept recunoscut de Lege, dobândit prin hotărâre judecătorească irevocabilă, care nu poate fi restrâns pe viitor. În caz contrar, respingerea acestei cerințe a reclamantei va duce la încălcarea dreptului de proprietate al reclamantei asupra pensiei neprimite, fapt ce ar încălca atât un drept constituțional, cât și ar contraveni practicii judiciare naționale și principiilor CEDO

La 23 februarie 2022, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs nemotivat, care ulterior, la 11 aprilie 2022, a fost completat cu motivare, solicitând casarea actelor judecătorești ale instanțelor ierarhic inferioare cu pronunțarea unei noi decizii, prin care cererea de chemare în judecată a Svetlanei Popovschi să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului Casa Națională de Asigurări Sociale a indicat că, nu este de acord cu actele judecătorești contestate, deoarece instanțele ierarhic inferioare la adoptarea acestora nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Suplimentar, a menționat că, începând cu 1 iulie 2011, drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art. 46/2 din Legea nr. 156/1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Conținutul art. 46/2 din Legea nr. 165/1998 nu prevede că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor. Începând cu 1 iulie 2011, pensia procurorilor nu se mai recalculează, dar se indexează anual la 1 aprilie conform art. 13 din Legea nr. 156/1998.

A subliniat că, nu pot fi reținute argumentele intimitei, cât și a instanței de fond precum că, prin refuzul pârâtei de recalculare a pensiei aceasta a fost lipsită de un drept garantat de lege, deoarece prin instituirea de către legislator a unor noi prevederi de asigurare socială, dreptul procurorilor la asigurare socială este garantat și în continuare. Noile dispoziții au exclus posibilitatea recalculării pensiei procurorului în demisie în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, însă legislatorul a prevăzut și a acordat o substituție echitabilă (în limitele posibilității resurselor financiare disponibile în buget) în acest sens prin faptul că pensiile se indexează anual la data de 1 aprilie conform art. 13 al Legii nr. 156/1998.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 2 februarie 2022, dispozitivul fiind notificat recurentei la 7 februarie 2022, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică. Decizia motivată din 2 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale la 5 aprilie 2022, fapt confirmat prin avizul poștal (f.d. 144, 150).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 11 mai 2022, în adresa intimă a fost expediată copia recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Până la examinarea admisibilității cererii de recurs, Svetlana Popovschi nu și-a valorificat drepturile sale procedurale și nu a depus referință.

Examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarate inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în

special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu